

Commitment en autonomie in relatie tot welzijn in verschillende levensdomeinen

Naomi Jacolin Bont

Masterthese - Ontwikkelingspsychologie

S4586166

Juli 2023

Vakgroep Psychologie

Rijksuniversiteit Groningen

Thesebegeleider: dr. M.A.E. van der Gaag

Tweede beoordelaar: dr. G. Breeuwsma

Samenvatting

Ondanks de vele onderzoeken naar commitment en autonomie in verschillende levensdomeinen en de relatie met welzijn, is weinig onderzoek gedaan naar alle domeinen in samenhang en de integratie van deze domeinen. Daarnaast lijkt het nog weinig bekend over welk proces, commitment of autonomie, voor het ervaren van welzijn belangrijker is en of dit per levensdomein verschilt. In dit onderzoek wordt getracht deze leemte op te vullen door commitment en autonomie in niet alleen de verschillende levensdomeinen (familie, vriendschappen, intieme relaties, studie/werk en vrije tijd), maar ook het overkoepelende domein in kaart te brengen. Voorafgaand aan dit onderzoek zijn kwantitatieve data verzameld bij 66 participanten middels twee vragenlijsten om commitmentsterkte, autonomie en welzijn in verschillende levensdomeinen in kaart te brengen. Uit de resultaten komt naar voren dat de participanten de hoogste autonomie in het domein vrije tijd ervaren en de laagste in het domein studie/werk. Wat betreft commitment gaven participanten aan de hoogste commitmentsterkte te ervaren in het domein familie en de laagste in het domein intieme relaties. Daarnaast lijkt de commitment in de domeinen vriendschap, intieme relaties, studie/werk en het overkoepelend domein meer bij te dragen aan welzijn, dan autonomie. Voor de domeinen familie en vrije tijd geldt het tegenovergestelde. Hierbij lijkt autonomie meer bij te dragen aan welzijn, dan commitment. Voor een vervolgonderzoek wordt een grotere steekproef aangeraden.

Sleutelwoorden: commitmentsterkte, autonomie, welzijn, verschillende domeinen, overkoepelend domein.

Abstract

Despite the many studies on commitment and autonomy in various life domains and their relationship to well-being, little research has been done on all domains in context and the integration of these domains. In addition, little seems to be known about which process, commitment or autonomy, is more important for experiencing well-being and whether it differs between life domains. This study attempts to fill this gap by identifying commitment and autonomy in not only the different life domains (family, friendships, intimate relationships, occupation and leisure time), but also the overarching domain. Prior to this study, quantitative data were collected from 66 participants through two questionnaires to map commitment strength, autonomy and well-being in different life domains. The results show that participants experienced the highest autonomy in the leisure domain and the lowest in the occupation domain. Regarding commitment, participants reported experiencing the highest commitment strength in the family domain and the lowest in the intimate relationships domain. In addition, commitment in the domains of friendship, intimate relationships, occupation and the overarching domain seems to contribute more to well-being, than autonomy. The opposite is true for the domains family and leisure time. Here, autonomy seems to contribute more to well-being, than commitment. For a follow-up study, a larger sample is recommended.

Keywords: commitment strength, autonomy, well-being, different domains, overarching domain.

Introductie

Erikson (1968) zei ooit: “In the social jungle of human existence, there is no feeling of being alive without a sense of identity”. Hoe kan men het hier niet mee eens zijn? Hoe kan iemand zich levend voelen, zonder een gevoel van identiteit te hebben? We leren elke dag van de nieuwe ervaringen die we opdoen. Onze identiteit wordt immers gevormd door onze ervaringen, normen, waarden en de mensen om ons heen (Erikson, 1968). Het is een complex en voortdurend ontwikkelend proces. Dientengevolge is het niet opmerkelijk dat identiteit veel is bestudeerd (bijv. Erikson, 1968; Berzonsky & Adams, 1999; Marcia, 1966; Schwartz et al., 2015).

Identiteit wordt door Marcia (1980) gedefinieerd als: “een zelf-gestructureerde – interne, zelf-geconstrueerde, dynamische organisatie van drijfveren, capaciteiten, overtuigingen en individuele geschiedenis” (p. 109). De wetenschappelijke literatuur over identiteit heeft zich voornamelijk gericht op het begrijpen van identiteit in verschillende levensdomeinen (bijv. Bosma, 1985; Erikson, 1956; Marcia, 1966; McLean et al., 2016).

Identiteitsvorming is een belangrijke kernopgave gedurende het hele leven (Erikson, 1968). Deze kernopgave wordt beschouwd als complex, aangezien individuen cruciale keuzes moeten maken in verschillende levensdomeinen (Bosma & Jackson, 1990). Volgens Arnett (2000) maken individuen tijdens de emergentie van de volwassenheid, de periode tussen 18 en 25 jaar, belangrijke beslissingen over wat voor persoon ze willen zijn. De identiteitsvorming gaat gepaard met het ontwikkelen van motiverende lange termijn commitments voor bepaalde levensplannen, waarden en doelen (McAdams & Zapata-Gietl, 2015). Volgens Crocetti et al. (2012) leidt het bereiken van een vaste identiteit in meerdere domeinen tot meer veiligheid en stabiliteit en minder distress. Daarbij zorgt identiteitscommitment voor een gevoel van richting, autonomie en effectiviteit, doordat individuen zelf beslissingen nemen en problemen oplossen (Bosma & Kunnen, 2001; Berzonsky, 2003; 2011, Meeus et al., 1999).

In de identiteitstheorie van Marcia (1966) wordt commitment beschouwd als het verbonden voelen aan een bepaalde keuze. Binnen het huidige onderzoek ligt de focus op de sterkte van commitment. Naast commitment, bevat de identiteitstheorie het concept exploratie. Dit betreft het afwegen van verschillende alternatieven alvorens het maken van een keuze. Uit de identiteitstheorie zijn vier identiteit-statussen te onderscheiden: achievement, foreclosure, moratorium en diffusion. Individuen in de achievement-status hebben alvorens het maken van een keuze een periode van exploratie doorgemaakt. In de foreclosure-status hebben individuen een keuze gemaakt, zonder periode van exploratie. De moratorium-status beschrijft een proces van exploratie en crisis, waarbij nog geen commitment aan pas is gekomen. Tot slot verwijst de diffusion-status naar individuen die nog geen commitment hebben en geen periode van exploratie hebben doorgemaakt.

Er zijn veel onderzoeken gedaan naar de samenhang tussen de identiteit-statussen en welzijn (bijv. Berzonsky & Ciecuch, 2016; Kroger & Marcia, 2011). Zo blijkt dat identiteit-statussen met hoge commitment (achievement en foreclosure) worden gekenmerkt door identiteitsstabiliteit, positieve aanpassing en een hoog welzijn. Terwijl lage commitment-statussen (diffusion en moratorium) worden gekenmerkt door probleemgedrag en identiteitsproblemen. In andere onderzoeken wordt tevens het belang van commitment voor het ervaren van welzijn aangetoond (Berzonsky, 2003; Meeus, 2011). Hierbij weerspiegelen sterkere identiteitcommitments een hoger welzijn. Welzijn wordt gedefinieerd als een synoniem voor of het resultaat van comfort en/of gezondheid (Bluyssen, 2010; Steemers & Manchanda, 2010; Xie et al., 2017).

Naast identiteitsvorming is het bereiken van autonomie een belangrijke ontwikkelingskerntaak (Erikson, 1968). De autonomieontwikkeling versnelt voornamelijk in de adolescentie, door de groeiende sociale relaties, fysieke en cognitieve veranderingen en het krijgen van extra rechten en verantwoordelijkheden (Zimmer-Gembeck & Collins, 2006).

Autonomie betreft één van de drie psychologische basisbehoeften uit de zelfdeterminatietheorie van Deci en Ryan (1985). Hierin wordt autonomie omschreven als het vermogen om beslissingen te nemen en controle te hebben over verschillende aspecten van het leven. Vansteenkiste et al. (2010) benoemen handelingen autonoom als men deze zelf initieert en als deze in lijn zijn met diens waarden en/of belangen. Daarnaast biedt autonomie ondersteuning aan de identiteitsvorming (Moshman, 2005; Nucci, 2001). Ryff (1989) beschrijft dat autonomie behoort tot de criteria voor het behalen van welzijn. In het artikel van Vansteenkiste en Ryan (2013) wordt tevens de link tussen autonomie en welzijn beschreven. Zo blijken autonome motieven samen te hangen met een hoger gevoel van welzijn (Chirkov et al., 2003).

Zowel commitment als autonomie kunnen ervaren worden in verschillende domeinen. Zo is veel onderzoek gedaan naar commitment aan bijvoorbeeld ideologie, werk (Erikson, 1956; Marcia, 1966), vriendschappen, familie (Bosma, 1985) en een existentieel domein (McLean et al., 2016). Bovendien stellen McLean et al. (2016) dat sommige levensdomeinen zich samen en/of geïntegreerd kunnen voordoen in een overkoepelend domein, die niet beschouwd kan worden als een opsomming van domeinen. Net als commitment kan autonomie ervaren worden op verschillende domeinen, zoals school (Dearden, 2010), werk (Jiang et al., 2020), familie en vriendschap (Weeks & Pasupathi, 2010).

Ondanks de vele onderzoeken naar commitment en autonomie in verschillende levensdomeinen, is weinig onderzoek gedaan naar alle domeinen in samenhang en de integratie van deze domeinen (Syed & McLean, 2016). In dit onderzoek wordt getracht deze leemte op te vullen door commitment en autonomie in niet alleen de verschillende levensdomeinen (familie, vriendschappen, intieme relaties, studie/werk en vrije tijd), maar ook het overkoepelende domein in kaart te brengen. Het overkoepelende domein betreft de integratie van domeinspecifieke commitments als een samenhangend geheel (Van der Gaag,

2022). Tevens wordt in de bovenstaande literatuur de samenhang tussen autonomie en commitment met welzijn aangekaart. Echter lijkt het nog weinig bekend welk van deze variabelen, autonomie of commitment, belangrijker is voor het ervaren van welzijn en of dit per levensdomein verschilt.

Naast de wetenschappelijke relevantie om deze leemte in de literatuur op te vullen, kan dit onderzoek bijdragen aan het beter verankeren van interventies. Dit kan gedaan worden door het verduidelijken van de mate waarin individuen zich gecommitteerd of autonoom voelen ten op zichte van bepaalde levensdomeinen. Hierdoor kan gericht geïntervenieerd worden in een bepaald domein. Een concreet voorbeeld is in een studie-setting. Indien uit de uitkomsten van dit onderzoek blijkt dat de behoefte aan autonomie van studenten binnen hun studie niet vervuld wordt – terwijl bekend is dat autonomie een bijdrage levert aan het welzijn van individuen (Vansteenkiste & Ryan, 2013) – is het vruchtbaar om meer autonomie te bieden in dit domein. De gerichte interventie kan leiden tot het bevorderen van autonomie en uiteindelijk het bevorderen van de welzijn van individuen. Naar aanleiding van de bovenstaande literatuur zijn de volgende twee hoofdvragen geformuleerd:

- 1. In welke mate verschillen commitmentsterkte en autonomie over de verschillende levensdomeinen van individuen?*
- 2. In welke mate hangen commitmentsterkte en autonomie samen met welzijn per levensdomein?*

Methode

Voorafgaand aan dit onderzoek zijn kwantitatieve data verzameld middels twee vragenlijsten om commitmentsterkte en autonomie in verschillende levensdomeinen in kaart te brengen. Daarbij wordt onderzocht hoe commitmentsterkte en autonomie in verschillende levensdomeinen samenhangen met welzijn.

Participanten

Voor de dataverzameling zijn interviews gehouden met 66 participanten, waarvan 38 vrouwen (57,58%) en 28 mannen (42,42%). De jongste participant betrof 17 jaar en de oudste 32 jaar oud. De participanten bestaan voor een deel uit eerstejaars psychologiestudenten van het SONA-practicum. Deze studenten nemen deel aan onderzoeken voor een beloning van SONA-punten. Een ander deel van de participanten bestaat uit personen uit het Paid Participant Pool (PPP). Deze deelnemers worden betaald voor hun deelname aan onderzoeken. Hierbij zitten studenten van verscheidene opleidingen en werkenden. De totale steekproef bevat 2 fulltime-werkers (3,03%), 28 parttime-werkers (42,42%) en 36 mensen hebben geen werk (54,55%). Van de 66 participanten volgen 65 participanten een opleiding. De meeste participanten studeren psychologie, anderen onder andere in de richting van biologie, ICT, geneeskunde, beveiliging of muziek. De nationaliteiten van de deelnemers zijn divers. Naast Europese-studenten ($n = 57$), hebben studenten uit Azië ($n = 6$) en Afrika ($n = 1$) deelgenomen. Zie tabel 1 voor een overzicht van de karakteristieken van de participanten.

Tabel 1*Karakteristieken van de participanten*

Geslacht	Vrouw	n = 38
	Man	n = 28
Leeftijd	Gemiddelde	21.26
	Mediaan	21
	SD	2.55
	Minimaal	17
	Maximaal	32
Nationaliteit	Nederlands	n = 27
	Duits	n = 7
	Spaans	n = 3
	Nigeriaans	n = 1
	Japans	n = 1
	Overige	n = 27
Studerend	Ja	n = 65
	Nee	n = 1
Werkend	Ja, fulltime	n = 2
	Ja, parttime	n = 28
	Nee	n = 36
Studierichting	Psychologie	n = 44
	Journalistiek	n = 2
	Rechten	n = 1
	Overig	n = 19

Noot. Informatie overgenomen uit databestand.

Materialen

Voor de dataverzameling is gebruikgemaakt van een semigestructureerd identiteitsinterview, de Groningen Identity Development Scale: Landscape version 2 (GIDS-L2; Van der Gaag et al., 2022), en een vragenlijst gebaseerd op de Basic Psychological Need Satisfaction and Frustration Scale for Identity Commitments (BPNSFS; varianten van Aelterman et al., 2016; Kindt et al., 2016; Mabbe et al., 2016) – in dit onderzoek zijn de BPNSFS-items toegespitst op identiteitscommitments (bijv. Item 3: ‘Deze (identiteitscommitment) geeft me een gevoel van keuze en vrijheid in de dingen die ik doe’). De GIDS-L2 beoordeelt verschillende dimensies van commitment (commitmentsterkte en commitmentbruikbaarheid) ten opzichte van een specifiek domein en het ontwikkelingsproces dat hieraan vooraf is gegaan (hoeveelheid exploratie en type ervaringen) in gestandaardiseerde vragenlijsten. In dit onderzoek wordt enkel gebruikgemaakt van deze kwantitatieve data van de GIDS-L2. De GIDS-L2 vragenlijst is ontworpen op basis van een aantal bestaande vragenlijsten (o.a. Luyckx et al., 2006; Van der Gaag et al., 2016; Bosma et al., 2012; Priebe et al., 1999; Berman et al., 2004). Om de hoofdvragen te beantwoorden is gekeken naar de schalen commitment strength (item 1 t/m 7), well-being (item 31) en identity distress (item 32) uit de GIDS-L2. Uit de BPNSFS zijn de schalen autonomy satisfaction (item 3) en autonomy frustration (item 6) gebruikt. Er zijn items samengevoegd om de schalen commitmentsterkte, autonomie en welzijn te vormen. Item 1 t/m 7 zijn samengevoegd om de schaal commitmentsterkte te maken. Welzijn wordt binnen de GIDS-L2 gemeten met het item dat de tevredenheid binnen een domein weergeeft (item 31). Binnen deze these is besloten om een breder beeld van welzijn binnen een domein te krijgen door dit item te combineren met de afwezigheid van identity distress in een domein (item 32). Voor autonomie geldt hetzelfde, hierbij wordt autonomie beschouwd als een combinatie van de voldoening van autonomie (item 3) en het ervaren van weinig frustratie van autonomie (item

6) binnen een bepaald domein. Om de betrouwbaarheid van deze schalen te meten is de Cronbach's Alpha berekend (Nunnally, 1967). Deze betreft voor commitmentsterkte .85., autonomie .44 en welzijn .66. Hieruit blijkt dat enkel de schaal commitmentsterkte betrouwbaar is. Echter is het niet mogelijk om items aan de schalen autonomie en welzijn toe te voegen of te verwijderen. Bij het interpreteren van de resultaten dient hiermee rekening gehouden te worden. De uitkomsten van de schalen commitmentsterkte, autonomie en welzijn worden per levensdomein meegenomen. De domeinen betreffen: familie, intieme relaties, vriendschap, studie/werk, vrije tijd en een overkoepelend domein.

Procedure

Voorafgaand aan de dataverzameling is, volgens procedure, toestemming gevraagd aan de ethische commissie van de faculteit Gedrags- en Maatschappijwetenschappen (EC-GMW) van de Rijksuniversiteit Groningen (RUG). Er is toestemming gevraagd om te rekruteren met eerstejaars psychologiestudenten van het SONA-practicum en personen uit de PPP. De personen uit deze groepen kunnen zelf een onderzoek selecteren om vervolgens hieraan deel te nemen. In het toestemmingsdocument van de EC-GMW staat aangegeven dat de participanten geheel worden toegelicht over het doel, inhoud en duur van het onderzoek, dat er geen sprake is van misleiding of negatieve consequenties, dat er sprake is van vrijwillige deelname en dat de participanten op elk moment kunnen stoppen. Daarbij zijn de data van de participanten geheel geanonimiseerd. Er worden wel demografische gegevens opgevraagd, maar deze worden niet gekoppeld aan de data. Volgens het Facility Data Storage protocol zijn de data op een veilige locatie opgeslagen. Vanuit het oogpunt van privacy wordt, in het geval van een publicatie, alle informatie die de persoon kan identificeren verwijderd. Er staan dus geen gegevens in de dataset die naar een individu herleid kunnen worden.

De procedure van de GIDS-L2 is als volgt. Allereerst wordt de procedure van het onderzoek toegelicht. Daarna wordt het doel van het onderzoek verteld. Er wordt uitgelegd

dat de onderzoekers graag willen weten wie de geïnterviewde is en hoe hij/zij over bepaalde onderwerpen nadenkt. Vervolgens wordt de anonimiteit van de participanten benadrukt en wordt benoemd dat de resultaten alleen worden gedeeld met mede-onderzoekers. Aansluitend wordt vermeld dat wanneer een vraag te persoonlijk voor een participant is, dat hij/zij deze niet hoeft te beantwoorden. Tenslotte wordt besproken dat het interview circa drie uur kan duren en dat halverwege een pauze wordt ingelast.

Na de introductie wordt per domein de GIDS-L2 (bijlage 1) en BPNSFS (bijlage 2) afgenomen. Elk domein bevat drie thema's met vragen die behandeld worden. Deze vragen focussen zich op het heden, verleden en de toekomst. De vaste vragen kunnen afgewisseld worden met aanvullende vragen om een open discussie te creëren. Na de discussie schrijft de participant een commitmentverklaring op. Deze verklaring weerspiegelt de essentie van de discussie, waarbij de belangrijke thema's aan bod komen. Na het noteren van de verklaring wordt de GIDS-L2 vragenlijst ingevuld die identiek is voor elk domein. De items van de vragenlijst verwijzen naar de commitmentverklaring die de participant heeft opgeschreven. Vervolgens wordt de BPNSFS voor het specifieke domein afgenomen. Na het invullen van deze vragenlijst wordt de procedure opnieuw gevolgd, totdat alle domeinen en het overkoepelend domein zijn behandeld. In het overkoepelend domein worden participanten gevraagd om een thema of principe te bedenken die ten grondslag ligt aan verschillende domeinen. Hierbij worden alle commitmentverklaringen gebruikt en met elkaar vergeleken. Het is tevens mogelijk om meerdere overkoepelende domeinen te formuleren.

Analyse

De data-analyse wordt middels SPSS uitgevoerd. Om de statistische toetsen te kunnen uitvoeren, is de data eerst voorbereid. Allereerst is een gecombineerde schaal gemaakt voor zowel welzijn als autonomie. Voor welzijn is item 32 omgedraaid (reverse coded) en samengevoegd met item 31. Voor autonomie is item 6 omgedraaid en samengevoegd met

item 3. Daarenboven was sprake van missende data bij de items van autonomie (item 3 en 6) en het overkoepelende domein. Aangezien de missende data voor beide items van autonomie enkel bij één participant betrof, is ervoor gekozen om een gemiddelde te nemen van de uitkomsten binnen het item en deze te imputeren (Agresti & Finlay, 2018). Daarnaast is ervoor gekozen om enkel het eerst genoemde overkoepelende domein te gebruiken die de participant heeft genoteerd. Hiervoor is gekozen, omdat voor de RM-MANOVA gelijke observaties nodig zijn in elke conditie. Elke participant heeft wel een eerste overkoepelend domein geformuleerd, maar niet een tweede of derde. In deze analyse heeft elke participant dan ook één overkoepelend domein.

Om de eerste hoofdvraag te beantwoorden wordt een RM-MANOVA uitgevoerd (Agresti & Finlay, 2018). Hierbij zijn commitmentsterkte en autonomie de afhankelijke variabelen en de verschillende domeinen zijn de onafhankelijke variabelen. Indien sprake is van een significant resultaat, wordt een post-hoc test ingezet om erachter te komen waar de verschillen tussen de domeinen zitten betreffende de ervaren commitmentsterkte en autonomie. Om de tweede hoofdvraag te beantwoorden wordt per domein een multiple lineaire regressie uitgevoerd (Agresti & Finlay, 2018). Dit wordt voor alle zeven domeinen gedaan. Om kanskapitalisatie te voorkomen wordt een Bonferroni-correctie gebruikt. In deze analyse zijn commitmentsterkte en autonomie de onafhankelijke variabelen en is welzijn de afhankelijke variabele. Zodoende wordt binnen elk domein apart onderzocht hoe commitmentsterkte en autonomie samenhangen met welzijn. Voorafgaand aan beide analyses (hoofdvraag 1 en 2) wordt gecontroleerd op de assumpties van deze testen.

Resultaten

Hoofdvraag 1

Om de eerste hoofdvraag te beantwoorden, namelijk “*In welke mate verschillen commitmentsterkte en autonomie over de verschillende levensdomeinen van individuen?*”, is gebruikgemaakt van een RM-MANOVA (Agresti & Finlay, 2018). Allereerst is gekeken of de assumpties van deze analyse zijn geschonden. Om deze test uit te kunnen voeren moet sprake zijn van twee continue, afhankelijke variabelen. Daarnaast moet een lineaire relatie tussen de afhankelijke variabelen bestaan. Bovendien is geen sprake van overlap tussen de afhankelijke variabelen (multicollineariteit). Ook moeten er meerdere onafhankelijke, categorische variabelen zijn. Daarenboven is de steekproefgrootte gelijk binnen elke groep. De geobserveerde power van de toets betreft 1.00, wat inhoudt dat naar schatting geen kans is op een type II error. Echter zijn wel een aantal uitbijters in de data gevonden. De meeste uitbijters zijn niet uit de dataset gehaald, omdat de afwijkingen beperkt bleven tot één domein. Dit is gedaan om onevenredig veel dataverlies te vermijden. Aangezien één participant op de helft van de domeinen afwijkende scores laat zien, wordt deze participant wel uit de dataset gehaald. Daarnaast is de multivariate normaliteit geschonden voor commitment aan familie en vriendschappen en autonomie in het overkoepelend domein, familie en studie/werk. Tot slot is de sphericiteit assumptie, ofwel gelijke variantie van verschilcores tussen de groepen, voor commitmentsterkte en autonomie geschonden. Hiervoor is een df-correctie Greenhouse Geiser toegepast.

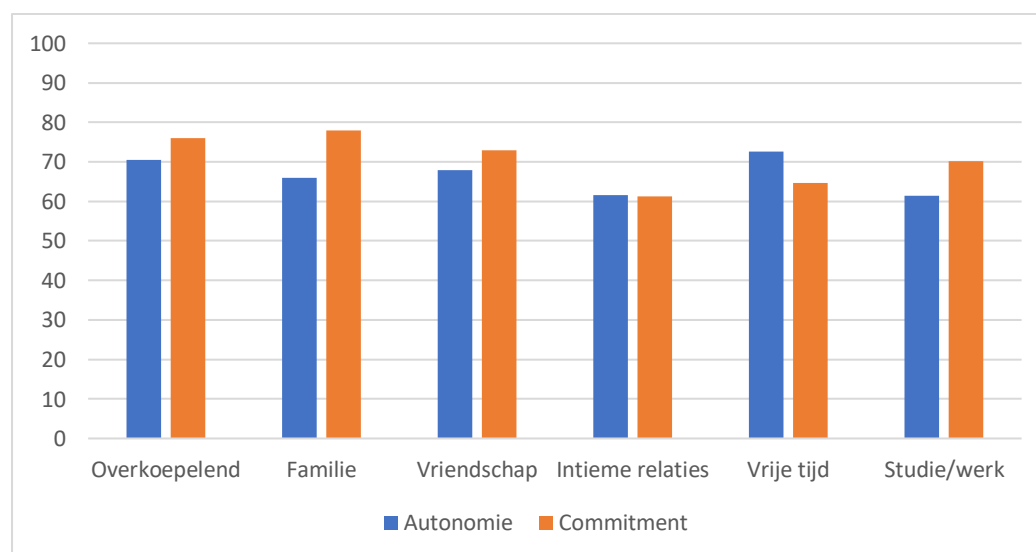
Uit de onderzoeksresultaten komt naar voren dat er een verschil is tussen de domeinen wat betreft commitmentsterkte ($F(4.22, 63) = 14.06, p < .001$) en autonomie ($F(4.16, 63) = 4.59, p < .001$). Individuen ervaren de hoogste autonomie in het domein *vrije tijd* ($M = 72.54, SD = 2.66$), daarna volgt het *overkoepelend domein, vriendschap, familie, intieme relaties* en als laatste het domein *studie/werk*, zie tabel 2 voor details. De meeste commitment wordt door

individuen ervaren in het domein *familie* ($M = 77.90$, $SD = 2.04$), daarna volgt het *overkoepelend domein*, *vriendschap*, *studie/werk*, *vrije tijd* en als laatste het domein *intieme relaties*. Zie figuur 1 voor een overzicht van de gemiddelde uitkomsten per domein.

De post-hoc pairwise comparison met Bonferroni-correctie is uitgevoerd om te onderzoeken hoeveel de waarden van elkaar verschillen (tabel 3 in bijlage 3). Hieruit kwam naar voren dat niet alle domeinen significant van elkaar verschillen. Binnen de schaal autonomie verschillen de volgende domeinen significant van elkaar: *intieme relaties* en het *overkoepelend domein* ($p = .035$), *intieme relaties* en *vrije tijd* ($p = .031$) en *vrije tijd* en *studie/werk* ($p = .017$). Binnen de schaal commitmentsterkte zijn significante verschillen gevonden tussen de domeinen: *familie* en *intieme relaties* ($p > .001$), *vrije tijd* ($p > .001$) en *studie/werk* ($p = .045$), *overkoepelend domein* en *intieme relaties* ($p > .001$), *vrije tijd* ($p > .001$) en *studie/werk* ($p = .016$), *vriendschap* en *intieme relaties* ($p = .001$) en *vrije tijd* ($p = .008$) en als laatste *intieme relaties* met *studie/werk* ($p = .025$).

Figuur 1

Vergelijking van de mate van ervaren autonomie en commitment per domein

Tabel 2*Gemiddelde uitkomsten en standaarddeviaties per domein*

Schaal	Domein	Gemiddelde	SD
Autonomie	Overkoepelend	70.42	2.35
	Familie	65.98	2.96
	Vriendschap	67.83	2.35
	Intieme relaties	61.56	2.68
	Vrije tijd	72.54	2.66
	Studie/werk	61.48	2.41
Commitment	Overkoepelend	75.96	1.82
	Familie	77.90	2.04
	Vriendschap	72.95	1.57
	Intieme relaties	61.31	2.47
	Vrije tijd	64.74	2.16
	Studie/werk	70.10	1.76

Hoofdvraag 2

Om de tweede hoofdvraag te beantwoorden, namelijk: “*In welke mate hangen commitmentsterkte en autonomie samen met welzijn per levensdomein?*”, is per domein een multiple lineaire regressie uitgevoerd (Agresti & Finlay, 2018). Dit is voor alle zes domeinen gedaan. De assumpties van deze toets zijn eerst gecontroleerd. Zo is geen sprake van homoscedasticiteit, ofwel de varianties zijn niet heterogeen. Ten tweede is de multicollineariteit, ofwel overlap tussen de afhankelijke variabelen, niet geschonden ($VIF < 4$). Ten derde zijn de residuen normaal verdeeld. Om kanskapitalisatie te voorkomen is de

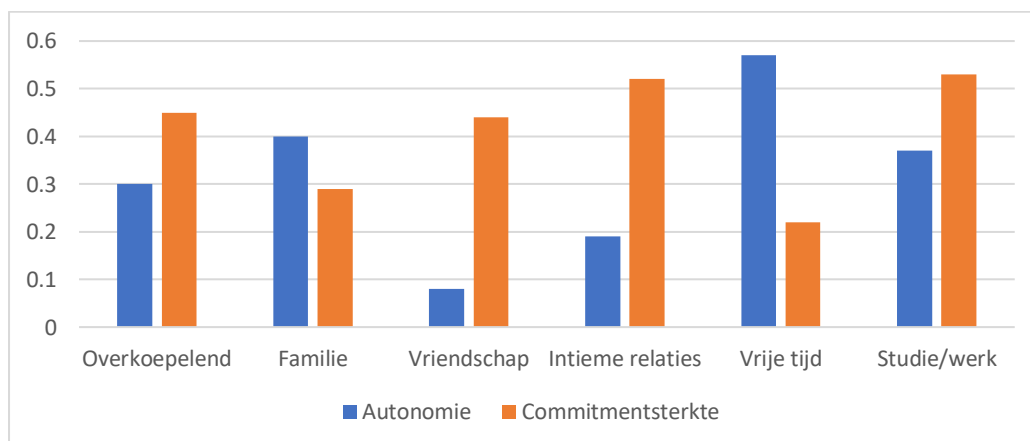

Bonferroni-correctie toegepast (Mundfrom et al., 2006). Aangezien zes analyses zijn uitgevoerd met een significantie van $\alpha = .05$, betreft het significantielevel $.05/6 = .008$. Hierbij zijn de resultaten gelijk aan of onder de $.008$ significant.

Uit de multiple lineaire regressie komt naar voren dat autonomie een significante relatie met welzijn laat zien op de domeinen *familie*, *vrije tijd* en *studie/werk*. Op de domeinen *vriendschap*, *intieme relaties*, *studie/werk* en *het overkoepelend domein* heeft commitmentsterkte een significante relatie met welzijn. Zo draagt commitmentsterkte op het domein *studie/werk* meer bij aan welzijn ($B\grave{e}ta = .53$, $t(64) = 5.60$, $p < .001$), dan autonomie ($B\grave{e}ta = .37$, $t(64) = 3.89$, $p < .001$). Zie tabel 4 voor de uitkomsten van de multiple lineaire regressie per domein. Zie figuur 2 voor een overzicht van de regressiecoëfficiënten per domein.

Figuur 2

Overzicht van de relatie tussen autonomie en commitment met welzijn per domein

Tabel 4*Relatie tussen autonomie en commitment met welzijn per domein*

Domeinen	Schalen	Bèta	t	p
Overkoepelend	Autonomie	.30	2.71	.009
	Commitment	.45	4.09	<.001*
Familie	Autonomie	.40	3.26	.002*
	Commitment	.29	2.41	.019
Vriendschap	Autonomie	.08	.64	.524
	Commitment	.44	3.71	<.001*
Intieme relaties	Autonomie	.19	1.60	.116
	Commitment	.52	4.44	<.001*
Vrije tijd	Autonomie	.57	5.51	<.001*
	Commitment	.22	2.12	.038
Studie/werk	Autonomie	.37	3.89	<.001*
	Commitment	.53	5.60	<.001*

Noot. * staat voor een significante bevinding.

Discussie

In dit onderzoek is middels twee vragenlijsten de mate van commitmentsterkte en autonomie in verschillende levensdomeinen in kaart gebracht. Ook is in verschillende levensdomeinen onderzocht in hoeverre commitmentsterkte en autonomie samenhangen met welzijn. De bevindingen worden per hoofdvraag bediscussieerd.

Hoofdvraag 1

Om de eerste hoofdvraag: “*In welke mate verschillen commitmentsterkte en autonomie over de verschillende levensdomeinen van individuen?*” te beantwoorden is een RM-MANOVA uitgevoerd (Agresti & Finlay, 2018). Wat betreft autonomie lijken de participanten over het algemeen hoge autonomie te ervaren over de verschillende levensdomeinen. De resultaten laten zien dat de meeste autonomie in het domein *vrije tijd* wordt ervaren, daarna volgt het *overkoepelend domein, vriendschap, familie, intieme relaties* en de minste autonomie wordt ervaren in het domein *studie/werk*. Hoewel de verschillen tussen sommige domeinen significant zijn, zijn ze niet erg groot. Het verschil is hooguit 11,06 punten op een 100-punts schaal.

De ervaren autonomie binnen het domein *vrije tijd* steekt er flink bovenuit en dat is tevens terug te zien in de significante verschillen met de domeinen *intieme relaties* en *studie/werk*. Deze bevinding kan wellicht verklaard worden door dat mensen in hun vrije tijd de meeste vrijheid ervaren. In deze tijd kunnen mensen zelf kiezen op welke manier ze hun tijd willen besteden, door bijvoorbeeld te ontspannen of een hobby uit te oefenen. Daarnaast geven participanten aan dat ze in het *overkoepelend domein* de één na hoogste autonomie ervaren. Dit is terug te zien in het significante verschil met het domein *intieme relaties*. Het overkoepelend domein omvat een thema of principe die ten grondslag ligt aan verschillende domeinen (Van der Gaag et al., 2022). Een mogelijke verklaring voor deze bevinding, is dat het overkoepelend domein een intern proces omvat, waarbij iemand zelf controle heeft over

het creëren en ontdekken ervan. Aangezien de omgeving minder invloed heeft op dit interne proces, ervaren individuen mogelijk meer autonomie. Het is opvallend dat de meeste autonomie wordt ervaren in het domein *vrije tijd* en het minste in het domein *studie/werk*. Een mogelijke oorzaak hiervoor is dat individuen in het domein *studie/werk* minder keuzevrijheid ervaren tijdens de uitvoering van werkzaamheden en/of het studeren (Kerssens & Dijck, 2021; Khoshnaw & Alavi, 2020). In het domein *intieme relaties* wordt de één na laagste autonomie ervaren. Dit komt overeen met de significante verschillen in het domein *vrije tijd* en *het overkoepelend domein*. Een mogelijke verklaring is het begrip “fusion” (Hill, 1999; Swann et al., 2009). Fusion wordt gedefinieerd als het vervagen van grenzen tussen individuen, waardoor individuele identiteiten functioneel gelijkwaardig worden aan elkaar. Het vervagen van grenzen in intieme relaties vergroot de emotionele behoefte aan de ander en zou ten koste kunnen gaan van de autonomie van het individu.

Wat betreft commitmentsterkte komt naar voren dat de participanten over het algemeen hoge commitment lijken te ervaren over de verschillende levensdomeinen. De bevindingen laten zien dat de meeste commitment door de participanten worden ervaren op het domein *familie*, daarna volgt het *overkoepelend domein*, *vriendschap*, *studie/werk*, *vrije tijd* en als laatste *intieme relaties*. Binnen de schaal commitmentsterkte zijn meer significante verschillen tussen de domeinen gevonden, dan bij de schaal autonomie. Hoewel de verschillen tussen sommige domeinen significant zijn, zijn ze niet erg groot. Het verschil is hooguit 16,59 punten op een 100-punts schaal.

De ervaren commitmensterkte in het domein *familie* steekt er flink bovenuit en dit is tevens te zien in de significante verschillen met de domeinen *intieme relaties*, *vrije tijd* en *studie/werk*. Dit is een interessante bevinding, aangezien het volwassen worden gepaard gaat met individualisatie en separatie van het ouderlijk gezin (Bosma, 1985). Desondanks deze processen, geven participanten aan dat hun familie veel voor hen betekent. Net zoals bij de

schaal autonomie, ervaren participanten de één na hoogste commitmentsterkte in het *overkoepelend domein*. Dit is tevens te zien in de significante verschillen met de domeinen *intieme relaties*, *vrije tijd* en *studie/werk*. Naast het feit dat individuen veel autonomie ervaren in dit domein, zijn zij hieraan ook gecommitteerd. Deze bevinding kan mogelijk verklaard worden door het feit dat individuen bepaalde waarden en/of gedachten hebben die in lijn zijn met de identiteit van het individu, wat mogelijk resulteert in een hogere commitmentsterkte. In de domeinen *intieme relaties* en *vrije tijd* wordt de laagste commitmentsterkte ervaren. Dit komt overeen met de significante verschillen voor *intieme relaties* met de domeinen *familie*, *vriendschap*, *studie/werk* en het *overkoepelend domein*. Voor het domein *vrije tijd* komt dit overeen met de significante verschillen met de domeinen *familie*, *vriendschap* en het *overkoepelend domein*. Een mogelijke reden voor de bevinding betreffende *intieme relaties*, is dat de jonge participanten nog in een fase van instabiliteit zitten (Arnett, 2000), waarbij ze een vaste relatie uitstellen om te exploreren. De lagere commitmentsterkte in het domein *vrije tijd* is een interessante bevinding, aangezien de doelgroep bestaat uit studenten met leeftijden variërend van 17 t/m 32 jaar en een gemiddelde leeftijd van 21,26 jaar. Hierbij zou men verwachten dat adolescenten meer commitment zouden ervaren in dit domein. Het is aannemelijk voor adolescenten om nieuwe ervaringen op te doen in hun vrije tijd, wat aansluit bij de fase van exploratie (Arnett, 2000). Daarbij hebben adolescenten in hun vrije tijd meer toegang tot mogelijkheden die in meer beperkte domeinen, zoals school/werk, niet altijd mogelijk zijn (Layland et al., 2018).

Hoofdvraag 2

Om de tweede hoofdvraag: “*In welke mate hangen commitmentsterkte en autonomie samen met welzijn per levensdomein?*” te beantwoorden, is per domein een multiple lineaire regressie uitgevoerd (Agresti & Finlay, 2018). Hieruit komt naar voren dat autonomie in de domeinen *familie*, *vrije tijd* en *studie/werk* een significante relatie met welzijn laat zien.

Hieruit kan gesteld worden dat hoe hoger de autonomie in deze domeinen is, hoe hoger het welzijn van de individuen is. Dit komt overeen met het artikel van Vansteenkiste en Ryan (2013) waarin tevens de link tussen autonomie en welzijn staat beschreven.

In de domeinen *vriendschap*, *intieme relaties*, *studie/werk* en *het overkoepelend domein* laat commitmentsterkte een significante relatie met welzijn zien. Hieruit kan gesteld worden dat hoe hoger de commitmentsterkte in deze domeinen is, hoe hoger het welzijn van de individuen is. Deze bevinding is in lijn met de onderzoeken waarbij het belang van commitment voor het ervaren van welzijn is aangetoond (Berzonsky, 2003; Meeus, 2011).

De participanten geven in het *overkoepelend domein* aan dat commitment meer bijdraagt aan welzijn, dan autonomie. De mogelijke verklaring borduurt voort op de bevindingen van hoofdvraag 1, waarbij individuen in het *overkoepelend domein* zowel een hoge commitment als autonomie ervaren. Binnen dit domein hebben mensen belangrijke waarden en/of overtuigingen waar iemand voor staat. Dit resulteert mogelijk in een hoge commitment hieraan. Indien een individu niet gecommitteerd is aan deze waarden en/of overtuigingen, zou dit mogelijk een negatieve invloed kunnen hebben op het welzijn van diegene. Dat autonomie minder belangrijk is voor het ervaren van welzijn in het overkoepelend domein, kan beargumenteerd worden met het feit dat het overkoepelende domein een intern proces omvat, waarop de omgeving minder invloed heeft. In het domein *familie* lijkt het dat autonomie belangrijker is voor welzijn, dan commitment. Dit resultaat is in lijn met het onderzoek van Soenens et al. (2007). Een mogelijke verklaring is dat het volwassen worden gepaard gaat met autonomieontwikkeling (Erikson, 1968), individualisatie en separatie (Bosma, 1985). Het maken van autonome beslissingen binnen een familie wordt dus belangrijker naarmate iemand volwassen wordt. Daarenboven lijkt in de domeinen *intieme relaties* en *vriendschap* dat commitment belangrijker is voor het ervaren van welzijn, dan autonomie. Ondanks dat de jonge participanten mogelijk nog in een fase van instabiliteit

zitten en willen exploreren met betrekking tot relaties (Arnett, 2000), zorgt de instabiliteit van het exploreren mogelijk voor een verminderd welzijn. Dit komt tevens overeen met de onderzoeken naar de samenhang tussen de identiteit-statussen en welzijn (Berzonsky & Cieciuch, 2016; Kroger & Marcia, 2011). In het domein *vrije tijd* lijkt het dat autonomie belangrijker is voor het ervaren van welzijn, dan commitment. Dit kan beargumenteerd worden met het feit dat wanneer individuen meer keuzevrijheid in deze domeinen ervaren (Kerssens & Dijck, 2021; Khoshnaw & Alavi, 2020) en dus meer autonomie ervaren, zij mogelijk een hoger welzijn ervaren (Chirkov et al., 2003). Tenslotte geven individuen in het domein *studie/werk* aan dat commitment meer bijdraagt aan welzijn, dan autonomie. Dit is in lijn met de onderzoeken (Garg & Rastogi, 2009; Kahn, 1990) die stellen dat de commitment aan werk zorgt voor een hoger welzijn. Echter lijkt in de literatuur de samenhang tussen commitment aan een studie en welzijn onbekend. Een mogelijke verklaring voor deze bevinding is dat de participanten een bewuste keuze hebben gemaakt voor een baan/studie die aansluit bij hun voorkeuren. Als gevolg hiervan voeren zij activiteiten uit die hen plezier bezorgen en waaraan ze zich committeren. Dit resulteert in een verhoogd welzijn, waardoor de behoefte aan autonomie mogelijk minder belangrijk wordt.

Limitaties en implicaties

Dit onderzoek kent een aantal beperkingen. Ten eerste zijn de schalen autonomie en welzijn niet betrouwbaar gemeten (Nunnally, 1967). In dit onderzoek was het niet mogelijk om items aan deze schalen toe te voegen of te verwijderen. Echter vergroot het behouden van deze schalen de kans op toevallige schommelingen in de resultaten (Verhoeven, 2022). Voor een vervolgonderzoek wordt aangeraden om meer items aan de schalen toe te voegen, om de betrouwbaarheid te vergroten. Daarnaast kunnen autonomievervulling en autonomiefrustratie in de literatuur beschouwd worden als twee belangrijke, onafhankelijke mechanismen voor het (niet-)optimaal functioneren (bijv. Vansteenkiste & Ryan, 2013). Aangezien in dit

onderzoek autonomievervulling en autonomiefrustratie in een gecombineerde schaal zijn samengevoegd, kan dit een mogelijke oorzaak zijn voor de lage betrouwbaarheid van deze schaal. Ten tweede kwamen veel niet-significante resultaten naar voren. Voor een vervolgonderzoek is aan te raden om gebruik te maken van een grotere steekproef. Ten derde was sprake van missende data. Aangezien er weinig missende data was, is gekozen voor single imputation (Agresti & Finlay, 2018). Het aanpassen van de data kan een vertekend beeld geven van de resultaten. Echter is dit op kleine schaal gebeurd en is het onmogelijk om missende data tegen te gaan. Ten vierde heeft de onderzoeker zelf geen dataverzameling gedaan, hierdoor heeft de onderzoeker geen inzicht gehad op de redenen waarom individuen niet wilden deelnemen of waarom sprake was van missende data. Ten vijfde is enkel het eerste overkoepelende domein meegenomen in dit onderzoek. Indien participanten meerdere overkoepelende domeinen hadden, zijn deze verwijderd. Hierbij was de aanname dat het eerstgenoemde principe de belangrijkste was. Echter hoeft dit niet voor elke participant het geval te zijn. Hiervoor is toch gekozen, omdat de RM-MANOVA gelijke observaties in elke conditie nodig heeft (Agresti & Finlay, 2018). Tenslotte is voor een conservatieve correctiemethode (Bonferroni) gekozen bij de tweede hoofdvraag. Hierdoor kunnen de resultaten minder significant uitvallen dan ze werkelijk zijn (Mundfrom et al., 2006). Er is toch gekozen voor de Bonferroni-correctie, omdat deze correctie een grote mogelijkheid biedt om echte verschillen te detecteren. Daarbij is de Bonferroni-correctie minder conservatief dan de Scheffé's-correctie en nauwkeuriger dan de Tukey-correctie, die type I-fouten tolereert (Lee & Lee, 2018). Ondanks de mogelijke niet-significante uitkomsten, zijn er veel bevindingen die aansluiten op de literatuur. Dit verhoogt de criteriumvaliditeit van dit onderzoek.

Aanbevelingen

Met de inachtneming van de limitaties en resultaten van het onderzoek zijn de aanbevelingen geformuleerd. Er wordt aanbevolen om gericht te interveniëren in de domeinen. Zo komt uit dit onderzoek naar voren dat commitmentsterkte in het domein *studie/werk* een belangrijkere voorspeller is voor het behalen van welzijn, dan autonomie. Dit suggereert dat het belangrijker is om een baan of studie te doen die echt bij iemand past, dan om bijvoorbeeld meer keuzevrijheid te hebben. Een praktische interventie is het verplichtstellen van studiekeuze hulp en/of functioneringsgesprekken met de nadruk op de commitment aan iemands studie/werk, met als doel het vinden/behouden van de juiste studie/baan en uiteindelijk het verhogen van de individuele welzijn. In de domeinen *familie* en *vrije tijd* lijkt autonomie belangrijker voor welzijn, dan commitment. Dit impliceert dat voor het ervaren van welzijn het belangrijker is om eigen keuzes te kunnen maken, dan om iets te doen wat je belangrijk of leuk vindt in je vrije tijd of met je familie. Een praktische interventie is de ondersteuning van autonomievervulling, middels het bieden van keuzevrijheid.

Conclusie

Ondanks de vele onderzoeken naar commitment en autonomie in verschillende levensdomeinen, was weinig onderzoek gedaan naar de samenhang en integratie van deze domeinen (Syed & McLean, 2016). Daarnaast was het onbekend welke variabele, autonomie of commitment, meer bijdraagt aan het ervaren van welzijn in verschillende levensdomeinen. In dit onderzoek is getracht deze leemte aan te vullen door commitment en autonomie, en de relatie met welzijn, in verschillende levensdomeinen in kaart te brengen. De hoogste autonomie werd in het domein vrije tijd ervaren en de laagste in het domein studie/werk. De hoogste commitmentsterkte werd in het domein familie ervaren en de laagste in het domein intieme relaties. De commitmentsterkte in de domeinen vriendschap, intieme relaties, studie/werk en het overkoepelend domein lijkt meer bij te dragen aan welzijn, dan autonomie.

Voor de domeinen familie en vrije tijd lijkt autonomie meer bij te dragen aan welzijn, dan commitment. De resultaten en aanbevelingen kunnen gebruikt worden voor vervolgonderzoek en interventies, met als doel het verbeteren van de individuele welzijn.

Referentielijst

- Aelterman, N., Vansteenkiste, M., Van Keer, H., & Haerens, L. (2016). Changing teachers' beliefs regarding autonomy support and structure: The role of experienced psychological need satisfaction in teacher training. *Psychology of Sport and Exercise, 23*, 64-72.
- Agresti, A., & Finlay, B. (2018). *Statistical Methods for the Social Sciences*. Global Edition.
- Arnett, J. J. (2000). Emerging adulthood: A theory of development from the late teens through the twenties. *American Psychologist, 55*(5), 469–480. <https://doi.org/10.1037//0003-066X.55.5.469>
- Berman, S. L., Montgomery, M. J., & Kurtines, W. M. (2004). The Development and Validation of a Measure of Identity Distress. *Identity, 4*(1), 1–8. https://doi.org/10.1207/S1532706XID0401_1
- Berzonsky, M. D. (2003). Identity style and well-being: Does commitment matter? *Identity, 3*(2), 131-142.
- Berzonsky, M. D. (2011). A social-cognitive perspective on identity construction. In *Handbook of identity theory and research* (pp. 55-76). New York, NY: Springer New York.
- Berzonsky, M. D., & Adams, G. R. (1999). Reevaluating the identity status paradigm: Still useful after 35 years. *Developmental review, 19*(4), 557-590.
- Berzonsky, M. D., & Cieciuch, J. (2016). Mediation role of identity commitment in relationships between identity processing style and psychological well-being. *Journal of happiness studies, 17*(1), 145-162.
- Blyussen, P. M. (2010). Towards new methods and ways to create healthy and comfortable buildings. *Building and environment, 45*(4), 808-818.
- Bosma, H. A. (1985). *Identity development in adolescence. Coping with commitments*.

University of Groningen.

Bosma, H. A., & Jackson, S. (Eds.). (1990). *Coping and self-concept in adolescence*.

Berlin: Springer.

Bosma, H. A., & Kunnen, E. S. (2001). Determinants and mechanisms in ego identity development: A review and synthesis. *Developmental review, 21*(1), 39-66.

Bosma, H.A., Kunnen, E.S., & van der Gaag, M.A.E. (2012). *G.I.D.S.: Groningen Identity Development Scale Revision 2012: English version*. Groningen: University of Groningen

Chirkov, V., Ryan, R. M., Kim, Y., & Kaplan, U. (2003). Differentiating autonomy from individualism and independence: A self-determination theory perspective on internalization of cultural orientations and well-being. *Journal of Personality and Social Psychology, 84*, 97–110. doi:10.1037/0022-3514.84.1.97

Crocetti, E., Scignaro, M., Sica, L. S., & Magrin, M. E. (2012). Correlates of identity configurations: Three studies with adolescent and emerging adult cohorts. *Journal of Youth and Adolescence, 41*, 732-748.

Dearden, R. F. (2010). Autonomy and education. In *Education and the development of reason* (pp. 333-345). Routledge.

Deci, E. L., & Ryan, R. M. (1985). *Intrinsic motivation and self-determination in human behavior*. New York: Plenum.

Erikson, E. H. (1956). The problem of ego identity. *Journal of the American Psychoanalytic Association, 4*(1), 56–121.

<https://doi.org/10.1177/000306515600400104>

Erikson, E. H. (1968). *Identity youth and crisis*. New York: Norton.

Garg, P., & Rastogi, R. (2009). Effect of psychological wellbeing on organizational commitment of employees. *Journal of Organizational Behavior, 8*(2), 42-51.

- Hill, C.A. (1999). Fusion and conflict in lesbian relationships? *Feminism & Psychology*, 9, 179 – 185.
- Jiang, Z., Di Milia, L., Jiang, Y., & Jiang, X. (2020). Thriving at work: A mentoring-moderated process linking task identity and autonomy to job satisfaction. *Journal of Vocational Behavior*, 118, 103373.
- Kahn, W. A. (1990). Psychological conditions of personal engagement and disengagement at work. *Academy of management journal*, 33(4), 692-724.
- Kerssens, N., & Dijck, J. V. (2021). The platformization of primary education in The Netherlands. *Learning, Media and Technology*, 46(3), 250-263.
- Khoshnaw, S., & Alavi, H. (2020). Examining the interrelation between job autonomy and job performance: A critical literature review. *Multidisciplinary Aspects of Production Engineering*, 3(1), 606-616.
- Kindt, S., Vansteenkiste, M., Loeys, T., & Goubert, L. (2016). Helping motivation and well-being of chronic pain couples: A daily diary study. *Pain*, 157(7), 1551-1562.
- Kroger, J., & Marcia, J. E. (2011). The identity statuses: Origins, meanings, and interpretations. In *Handbook of identity theory and research* (pp. 31-53). New York, NY: Springer New York.
- Layland, E. K., Hill, B. J., & Nelson, L. J. (2018). Freedom to explore the self: How emerging adults use leisure to develop identity. *The journal of positive psychology*, 13(1), 78-91.
- Lee, S., & Lee, D. K. (2018). What is the proper way to apply the multiple comparison test? *Korean journal of anesthesiology*, 71(5), 353-360.
- Luyckx, K., Goossens, L., Soenens, B., & Beyers, W. (2006). Unpacking commitment and exploration: Preliminary validation of an integrative model of late adolescent identity formation. *Journal of Adolescence*, 29(3), 361–378.
- <https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2005.03.008>

- Mabbe, E., Soenens, B., Vansteenkiste, M., Van der Kaap-Deeder, J., & Mouratidis, A. (2016). Day-to-day variation in autonomy-supportive and psychologically controlling parenting: The role of parents' daily experiences of need satisfaction and need frustration. *Parenting, 18*(2), 86-109.
- Marcia, J. E. (1966). Development and validation of ego identity status. *Journal of Personality and Social Psychology, 3*, 551–558.
- Marcia, J. E. (1980). Identity in adolescence. *Handbook of adolescent psychology, 9*(11), 159-187.
- McAdams, D. P., & Zapata-Gietl, C. (2015). Three strands of identity development across the human life course. In K. C. McLean & M. Syed (Eds.), *The Oxford handbook of identity development*. Oxford University Press, 81–97.
<https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780199936564.013.006>
- McLean, K. C., Syed, M., Yoder, A., & Greenhoot, A. F. (2016). The Role of Domain Content in Understanding Identity Development Processes. *Journal of Research on Adolescence, 26*(1), 60–75. <https://doi.org/10.1111/jora.12169>
doi:10.1111/jora.2016.26.issue-1
- Meeus, W. (2011). The study of adolescent identity formation 2000–2010: A review of longitudinal research: ADOLESCENT IDENTITY 2000–2010. *Journal of Research on Adolescence, 21*(1), 75–94. <https://doi.org/10.1111/j.1532-7795.2010.00716.x>
- Meeus, W., Iedema, J., Helsen, M., & Vollebergh, W. (1999). Patterns of adolescent identity development: Review of literature and longitudinal analysis. *Developmental review, 19*(4), 419-461.
- Moshman, D. (2005). *Adolescent psychological development: Rationality, morality, and identity*. Psychology Press.
- Mundfrom, D. J., Perret, J. J., Schaffer, J., Piccone, A., Roozeboom, M. (2006). Bonferroni

- Adjustments in Tests for Regression Coefficients. *Multiple Linear Regression Viewpoints*, 32(1), 1-6.
- Nucci, L. P. (2001). *Education in the moral domain*. Cambridge University Press.
- Nunnally, J. C. (1967). *Psychometric theory*. New York: McGraw-Hill.
- Priebe, S., Huxley, P., Knight, S., & Evans, S. (1999). Application and results of the Manchester Short Assessment of Quality of Life (MANSA). *International Journal of Social Psychiatry*, 45(1), 7–12.
- Ryff, C. D. (1989). Happiness is everything, or is it? Explorations on the meaning of psychological well-being. *Journal of Personality and Social Psychology*, 57, 1069-1081.
- Schwartz, S. J., Luyckx, K., & Crocetti, E. (2015). What have we learned since Schwartz (2001)?: A reappraisal of the field of identity development. In K. C. McLean & M. Syed (Eds.). *The Oxford handbook of identity development* (pp. 539–561). Oxford University Press.
- Soenens, B., Vansteenkiste, M., Lens, W., Luyckx, K., Goossens, L., Beyers, W., & Ryan, R. M. (2007). Conceptualizing parental autonomy support: adolescent perceptions of promotion of independence versus promotion of volitional functioning. *Developmental psychology*, 43(3), 633.
- Stemers, K., & Manchanda, S. (2010). Energy efficient design and occupant well-being: Case studies in the UK and India. *Building and environment*, 45(2), 270-278.
- Swann, W. B., Jr., Gómez, Á., Seyle, D. C., Morales, J., & Huici, C. (2009). Identity fusion: The interplay of personal and social identities in extreme group behavior. *Journal of Personality and Social Psychology*, 96, 995–1011. doi:10.1037/a0013668
- Syed, M., & McLean, K. C. (2016). Understanding identity integration: Theoretical, methodological, and applied issues. *Journal of Adolescence*, 47, 109–118.

<https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2015.09.005>

- Van der Gaag, M. (2022). *A new and improved identity interview: presenting the GIDS-L2*. Abstract from Vereniging Nederlandse OntwikkelingsPsychologie Conference 2022, Utrecht, Netherlands.
- Van der Gaag, M. A. E., de Ruiter, N. M. P., & Kunnen, E. S. (2016). Micro-level processes of identity development: Intra-individual relations between commitment and exploration. *Journal of Adolescence*, *47*, 38-47.
- <https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2015.11.007>
- Van der Gaag, M., Famiglini, M., Kunnen, S., & Bosma, H. (2022). Groningen Identity Development Scale: Landscape version 2 (GIDS-L2). University of Groningen.
- Vansteenkiste, M., & Ryan, R. M. (2013). On psychological growth and vulnerability: basic psychological need satisfaction and need frustration as a unifying principle. *Journal of psychotherapy integration*, *23*(3), 263.
- Vansteenkiste, M., Niemiec, C. P., & Soenens, B. (2010). The development of the five mini-theories of self-determination theory: An historical overview, emerging trends, and future directions. *The decade ahead: Theoretical perspectives on motivation and achievement*, *16*, 105-165.
- Verhoeven, N. (2022). *Wat is onderzoek? (7^e editie)*. *Praktijkboek voor methoden en technieken*. Boom Lemma.
- Weeks, T. L., & Pasupathi, M. (2010). Autonomy, identity, and narrative construction with parents and friends. *Narrative development in adolescence: Creating the storied self*, 65-91.
- Xie, H., Clements-Croome, D., & Wang, Q. (2017). Move beyond green building: A focus on healthy, comfortable, sustainable and aesthetical architecture. *Intelligent Buildings International*, *9*(2), 88-96.

Zimmer-Gembeck, M. J., & Collins, W. A. (2006). Autonomy development during adolescence. *Blackwell handbook of adolescence*, 174-204. John Wiley & Sons.

Bijlage 1 – GIDS-L2

6.1. GIDS-L2 questionnaire

Items are answered digitally on a visual analogue scale, ranging from 0 - 100. Each scale has three qualitative labels, at 0, 50 and 100. The phrasing of the labels is adjusted to the question, specified in the item table below.

Nr.	Item	Visual analogue scale labels		
		0	50	100
1. (r)	Could you easily give up this...(commitment)...?	Yes	Yes, with difficulty	No
2. (r)	Are you uncertain about this...(commitment)...?	Often	Sometimes	Rarely
3. (r)	Could you change your...(commitment)...?	Yes	Maybe	No
4.	Are you certain of this...(commitment)...?	Yes, completely	A little bit	No
5.	Do you defend your ...(commitment)...when others don't agree?	Yes	Sometimes	No
6.	Are you sure that this ...(commitment)... is right for you?	Yes	Sometimes	No
7.	Are you convinced that this commitment fits you well?	Yes	Sometimes	No
8.	Do you feel that this ...(commitment)... involves many aspects of your life?	Yes	Somewhat	No
9.	Does this ...(commitment)... help you deal with many different types of situations?	Yes	Somewhat	No
10.	Can you use this commitment to guide your actions?	Yes, often	Sometimes	No, rarely
11.	Do you know what to do because of this commitment?	Yes, often	Sometimes	No, rarely
12.	Does this...(commitment)...influence your daily life?	Strongly	Sometimes	No
13.	Does this...(commitment)...give you direction in your life?	A lot	Sometimes yes, sometimes no	No
14.	Does this commitment influence your daily thoughts and feelings?	Strongly	Somewhat	Not at all
15.	Does this commitment influence your behavior and the choices that you make?	Strongly	Somewhat	Not at all
16.	Do you try to develop another...(commitment)...on this topic?	Yes	Sometimes	No

17.	Do you try to find a...(commitment)...that fits you better than the one you have now?	Yes	Sometimes	No
18.	Are you searching for a different ..(commitment)..?	Yes	Sometimes	No
19.	Do you actively try to further develop this ...(commitment)...?	Often	Sometimes	Never
20.	Do try to learn new things to develop this ...(commitment)...?	Often	Sometimes	Never
21.	Do you talk with others about ..(topic)..?	A lot	With some people yes, with others, no	Almost never
22.	Do you try to learn more about your...(commitment)...?	As much as possible	Some things yes, other things no	Little
23.	In the past year, did you have a major positive experience on this ...(topic)...?	Yes, very positive	yes, somewhat positive	No
24.	How often do you have positive experiences on this ...(topic)...?	Often	Sometimes	Rarely
25.	In the past year, did you have a major negative experience on this ...(topic)...?	Yes, very negative	yes, somewhat negative	No
26.	How often do you have negative experiences on this ...(topic)...?	Often	Sometimes	Rarely
27.	Is the way that you behave in line with this ..(commitment)..?	Yes, in nearly all situations	In some situations	No, rarely
28. (r)	Do you experience conflict between this ..(commitment).. and how you behave?	Often	Sometimes	Rarely
29.	Do you have positive feelings about this...(commitment)...?	Yes	Somewhat	No
30.	Do you have negative feelings about this...(commitment)...?	Yes	Somewhat	No
31.	How satisfied are you about this ...(topic)...?	Very satisfied	Somewhat satisfied	Very unsatisfied
32.	To what extent have you recently been upset, distressed or worried over this ...(topic)...?	Not at all	Somewhat	Very severely

---

Bijlage 2 – BPNSFS

BPNSFS - Identity commitments

Basic Psychological Need Satisfaction and Frustration Scale for Identity Commitments

Author: M.A.E. van der Gaag, 2022

0	100
Not at all true	Totally true
1. This ...(commitment)... makes me feel confident that I can do things well.	0 - :
2. This ...(commitment)... makes me feel close and connected to others.	0 - :
3. This ...(commitment)... gives me a feeling of choice and freedom in the things that I do.	0 - :
4. This ...(commitment)... makes me feel detached from others.	0 - :
5. This ...(commitment)... make me feel insecure about my abilities.	0 - :
6. This ...(commitment)... makes me feel obligated to think and act in a certain way	0 - :

These items are to be used in combination with the GIDS-L2 identity interview (van der Gaag et al., 2022), where qualitative identity statements are generated in several domains of life, here referred to as ‘...(commitment)...’

Scoring information:

- Autonomy satisfaction: item 3
- Autonomy frustration: item 6
- Relatedness satisfaction: item 2
- Relatedness frustration: item 4
- Competence satisfaction: item 1
- Competence frustration: item 5

Supporting references:

Use in combination with:

Van der Gaag, M.A.E., Famiglini, M., Kunnen, E.S., Bosma, H.A. (2022). Groningen Identity Development Scale: Landscape version 2 (GIDS-L2). Groningen: University of Groningen

Items adapted from:

Mabbe, E., Soenens, B., Vansteenkiste, M., Van der Kaap-Deeder, J., & Mouratidis, A. (2016). Day-to-day variation in autonomy-supportive and psychologically controlling parenting: The role of parents’ daily experiences of need satisfaction and need frustration. *Manuscript submitted for publication.*

Aelterman, N., Vansteenkiste, M., Van Keer, H., & Haerens, L. (in press). Changing teachers’ beliefs regarding teacher autonomy support and structure: The role of experienced psychological need satisfaction in teacher training. *Psychology of Sport and Exercise.*

Kindt, S., Vansteenkiste, M., Loeys, T., & Goubert, L. (2016). Helping motivation and well-being of chronic pain couples: A daily diary study. *Pain, Manuscript in revision for publication.*

Bijlage 3 – Tabel 3*Pairwise Comparisons voor autonomie en commitmentsterkte tussen de verschillende domeinen*

Schaal	Domein	Domeinen	Mean difference	SE	<i>p</i>	BHI	
Autonomie	1	2	4.437	2.907	1.000	[-4,44; 13,31]	
		3	2.596	2.211	1.000	[-4,15; 9,35]	
		4	8.858*	2.793	.035	[0,33; 17,39]	
		5	-2.118	2.661	1.000	[-10,24; 6,01]	
		6	8.937	2.965	.056	[-0,11; 17,99]	
		2	1	-4.437	2.907	1.000	[-13,31; 4,44]
	2	3	-1.841	2.347	1.000	[-9,01; 5,32]	
		4	4.421	3.272	1.000	[-5,57; 14,41]	
		5	-6.556	3.431	.910	[-17,03; 3,92]	
		6	4.500	3.713	1.000	[-6,84; 15,84]	
		3	1	-2.596	2.211	1.000	[-9,35; 4,15]
		2	1.841	2.347	1.000	[-5,32; 9,01]	
	3	4	6.262	2.484	.214	[-1,32; 13,85]	
		5	-4.714	2.893	1.000	[-13,55; 4,12]	
		6	6.341	3.108	.684	[-3,15; 15,83]	
		4	1	-8.858*	2.793	.035	[-17,39; -0,33]
		2	-4.421	3.272	1.000	[-14,41; 5,57]	
		3	-6.262	2.484	.214	[-13,85; 1,32]	
	4	5	-10.976*	3.414	.031	[-21,4; -0,55]	
		6	.079	3.141	1.000	[-9,51; 9,67]	
		5	1	2.118	2.661	1.000	[-6,01; 10,24]
		2	6.556	3.431	.910	[-3,92; 17,03]	
		3	4.714	2.893	1.000	[-4,12; 13,55]	
		4	10.976*	3.414	.031	[0,55; 21,40]	
5	6	11.056*	3.232	.017	[1,19; 20,92]		
	6	1	-8.937	2.965	.056	[-17,99; 0,11]	
	2	-4.500	3.713	1.000	[-15,84; 6,84]		
	3	-6.341	3.108	.684	[-15,83; 3,15]		
	4	-.079	3.141	1.000	[-9,67; 9,51]		
	5	-11.056*	3.232	.017	[-20,92; -1,19]		
Commitmentsterkte 1	1	2	-1.921	2.127	1.000	[-8,42; 4,57]	
		3	3.027	2.094	1.000	[-3,37; 9,42]	
		4	14.669*	2.312	.000	[7,61; 21,73]	

	5	11.240*	2.282	.000	[4,27; 18,21]
	6	5.871*	1.709	.016	[0,65; 11,09]
2	1	1.921	2.127	1.000	[-4,57; 8,42]
	3	4.948	2.358	.599	[-2,25; 12,15]
	4	16.590*	2.786	.000	[8,08; 25,10]
	5	13.161*	2.694	.000	[4,94; 21,39]
	6	7.791*	2.523	.045	[0,09; 15,49]
3	1	-3.027	2.094	1.000	[-9,42; 3,37]
	2	-4.948	2.358	.599	[-12,15; 2,25]
	4	11.642*	2.620	.001	[3,64; 19,64]
	5	8.213*	2.244	.008	[1,36; 15,06]
	6	2.844	2.043	1.000	[-3,40; 9,08]
4	1	-14.669*	2.312	.000	[-21,73; -7,61]
	2	-16.590*	2.786	.000	[-25,10; -8,08]
	3	-11.642*	2.620	.001	[-19,64; -3,64]
	5	-3.429	3.071	1.000	[-12,81; 5,95]
	6	-8.798*	2.674	.025	[-16,96; -0,63]
5	1	-11.240*	2.282	.000	[-18,21; -4,27]
	2	-13.161*	2.694	.000	[-21,39; -4,94]
	3	-8.213*	2.244	.008	[-15,06; -1,36]
	4	3.429	3.071	1.000	[-5,95; 12,81]
	6	-5.370	2.658	.716	[-13,49; 2,75]
6	1	-5.871*	1.709	.016	[-11,09; -0,65]
	2	-7.791*	2.523	.045	[-15,49; -0,09]
	3	-2.844	2.043	1.000	[-9,08; 3,40]
	4	8.798*	2.674	.025	[0,63; 16,96]
	5	5.370	2.658	.716	[-2,75; 13,49]

Noot. Gebaseerd op geschatte marginale gemiddelden. *. Het gemiddelde verschil is significant op het .05-niveau. 1 = overkoepelend domein, 2= familie, 3= vriendschap, 4 = intieme relaties, 5 = vrije tijd en 6 = studie/werk.